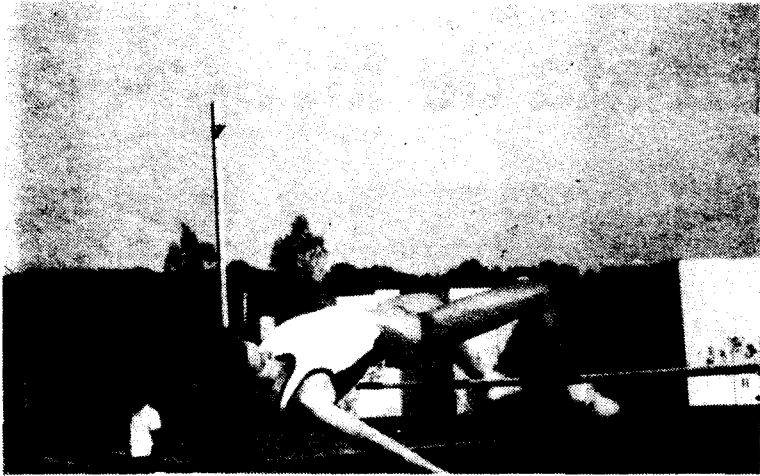

Atletisme

Àngels Inarejos campiona de Catalunya de Eptathlon

A Lloret de Mar el passat diumenge es varen disputar els Campionats de Catalunya de Combinades, Decatlon per homes i Eptatlon per dones. En homes i va prendre part l'Ernest Gullón i en dones l'Àngels Inarejos. Aquesta va quedar Campiona a la categoria de Promeses amb la puntuació de 3.957 punts que és nou rècord local. Les marques aconseguides a les set proves varen ser: 100 m. tanques 16"38, Alçada 1,55 m., Llançament de

Pes 8,40 m., 200 m. llisos 27"76, Llargada 4,76 m. Llançament de Javelina 28,92 m. i 800 m. llisos 2'38"9. El total de punts podia haver sigut més alt, doncs el vent en contra va bufar molt en les proves de 100 tanques, 200 llisos i llargada. Però tot i així, va aconseguir batre el rècord local de la prova. L'Ernest Gullón va classificar-se en quart lloc a la Decatlon no tenint les marques aconseguides en el moment d'escriure aquesta crònica.

Trofeu Josep Mir

A l'Estadi Serrahima es van celebrar les proves del Trofeu Josep Mir en el que hi varen participar variats atletes del C.A. Granollers. A les diferents sèries que es varen disputar de 1.500 metres llisos la millor marca la va córrer en Justinià Garcia amb 3'55", guanyant la sèrie 1ª. En Josep Manuel German va córrer la segona i va quedar segon amb 3'59"7, i en David Pont els va córrer amb 4'10". A l'última hi va sortir l'Àlex

Reina amb el temps de 4'08. En els 400 m. llisos hi va sortir en Jordi Casajuana (52"6). Entre les noies, la Cristina Vallbona va córrer els 100 metres fent l'excel·lent marca de 12"5. Hem de tenir en compte que la Cristina és de la categoria Cadet per la qual cosa la marca aconseguida és de gran qualitat. En els 1.500 metres hi va sortir la Montse Diaz que va ser cronometrada 4'51"5, i en els 400 metres la que el va córrer va ser la Carme Llobet amb 1'04".

Futbol Base

E.C. Granollers

Campionat Catalunya Alevins

R.C.D. Espanyol, 1 - Granollers, 0

Excel·lent partit de tornada dels granollerins malgrat de perdre davant els espanyolistes per la mínima. El bon joc el va fer el Granollers, però el gol el van fer els seus rivals. Els vallesans van tenir la mala sort de fallar un penal amb el marcador 0-0 que en cas d'haver-se transformat en gol hagués pogut canviar del tot el signe d'aquesta eliminatòria, doncs repetim que el millor futbol el van fer els nostres jugadors. Fallar aquest penal els va afectar anímicament i va donar ales als barcelonins que tècnicament van estar per sota del Granollers. De tota manera caure per la mínima i en semifinals davant un dels grans del futbol base català no és cap

deshonor pels nostres jugadors que han fet una temporada sensacional i cal felicitar-los perquè s'ho mereixen. Han demostrat que són un dels millors equips alevins de Catalunya i això no ho pot pas posar ningú en dubte. El seleccionador català d'infantils va ser present al partit i en acabar el matx va anar a felicitar als granollerins pel seu bon joc i va prendre nota de cinc jugadors de cara a la temporada pròxima en que ja seran infantils. Això vol dir alguna cosa.
GRANOLLERS: Martin, Navarro, Seco, Arjona, Rubén, Puigdomenech, Santi, Martínez, Espinosa, Bigas, Quintana, Francis, Ricard, Lopa, Estivi.

Aiguafreda

Festival de patinatge

Montse Mir

Aiguafreda.- Diumenge passat es va fer al Camp d'Esports d'Aiguafreda el festival de fi de curs de la secció de patinatge del Club Patí Aiguafreda. En aquest festival també van participar-hi alguns patinadors del Club Patí Sant Cugat, club del qual forma part l'entrenador del patinatge d'Aiguafreda, Dani Muñoz.

El festival va començar a les sis de la tarda amb una desfilada de tots els patinadors aiguafredencs amb banderes del club i senyeres. Després, els diferents patinadors van oferir una exhibició de balls en parella o de conjunt intercalats amb les

exhibicions dels patinadors del Club Patí Sant Cugat.

Els patinadors més petits del Club Patí Aiguafreda van fer el ball de "Les cuquetes" i dels "Pallassos". Les mitjanes van fer tres balls de conjunt: "Les bruixes", "Russes" i "Nines i soldats", i les més grans van oferir "El vals" i una cançó de la pel·lícula "West side story". Aquests balls van intercanviar-se amb exhibicions individuals o en parella dels patinadors del Club Patí Sant Cugat, els quals van oferir "Dirty Dancing", "El fantasma de l'òpera" i una cançó del grup "Mecano", entre d'altres.

El festival va finalitzar amb el lliurament d'un obsequi a tots els patinadors i amb la rifa d'una panera entre el públic assistent.

Vallromanes

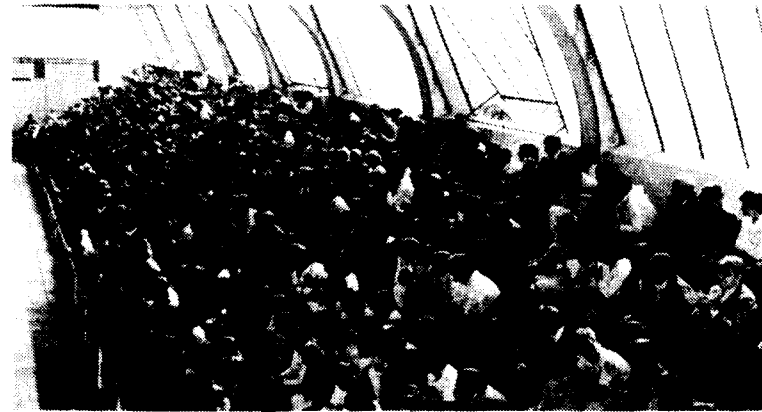
Trofeu Taurus
Campionat Obert de Golf

Dissabte i diumenge, dies 23 i 24 de juny, es juga a Vallromanes un campionat obert de Golf organitzat pel Club de Golf Vallromanes, obert a tots els clubs amb equips amateurs de Catalunya que desitgin participar-hi. El Golf de Vallromanes, l'entitat d'aquesta modalitat esportiva amb més tradició a la nostra comarca forma part del circuit de camps de golf més impor-

tants de Catalunya i de l'Estat. El Trofeu que es disputa aquesta proper cap de setmana és totalment amateur i els premis, com està reglat en el golf, són totalment honorífics, consistents en copes i objectes decoratius. Una nova jornada de l'esport que mou una gran quantitat de gent en els grans premis internacionals i que al nostre país compta amb jugador d'élite.

Cacaolat B.M. Granollers
comiat nostàlgic

La foto que acompanya aquest comentari pertany a un partit de l'any 1983, concretament un Granollers-Tecnisa. Quantes vegades enguany s'ha omplert el Pavelló com mostra la foto? És una pregunta denúncia.

Europa, adéu-siau

La darrera esperança de tornar a Europa era la Copa del Rei. La derrota davant l'Avidesa enfonsà totes les il·lusions. Un trist comiat de temporada. Una temporada que es presentava brillant com la d'aquells vells temps, s'ha clos contra tot pronòstic. Molts són els comentaris i tothom en cerca les causes. I tothom té dret a manifestar-les. N'hi ha de tota mena i alguna d'elles força crua.

Crítica als jugadors

Els aficionats comenten que Granollers té una plantilla de gran qualitat, que és capaç d'allò més heroic i d'allò més mediocre. Però la qualitat no ha mantingut una regularitat, que a l'hora de la veritat fa complir la llei. Els aficionats es queixen d'alguns jugadors que, quan més cal, no hi posen tot allò que es necessita i que col·loquialment diuen "pit i col·lons".

També a l'entrenador

Es senten comentaris que l'entrenador actual del Granollers no ha estat a l'altura en moments crí-

tics, com per exemple perdre un partit que a vuit minuts per acabar-lo, es perd quan es guanya clarament. Una acusació que també s'escolta en comentaris de carrer gira sobre l'estudi psicològic del jugador i del moment, referent-se a canvis que l'aficionat considera equivocats. És un comentari i cal assumir-lo.

La culpa de les institucions

També l'aficionat en els seus comentaris troba culpables les institucions, club, federació, col·legi d'àrbitres, per exemple. Hom pensa que a nivell de club es troba a faltar una ambientació més conforme als temps actuals. Tampoc no es es troba adient l'actuació de la Federació i de l'Associació de Clubs, no per sempre equilibrada envers tots els clubs. I com és lògic els àrbitres s'emporten una part molt considerable dels mals. Són converses de carrer que conviden a pensar i a reestructurar.

Joan Sala i Vila

Mundials de futbol

Tres = a vuit

El ball de les xifres esdevé el millor espectacle en el marc dels mundials de futbol d'Itàlia ja que l'espectacle més esperat, l'esportiu, sembla ser que encara és en camí. Quan hom llegeix els comentaris arribats del país dels mundials s'esborrona i es perd, perquè hom arriba a pensar que els camps de futbol s'han convertit en seus de la borsa. Uns dies en manca de paper i d'altres en sobra. I allò que esdevé més simptomàtic és la falta de lògica en les operacions comptables. Les hidroelèctriques, les alimentàries, les entitats financeres han canviat les seves accions per unes d'altres en forma de pilota que puja i baixa d'acord amb la qualitat del peu que la colpeja.

El curs escolar gairebé ha acabat per a tots els alumnes i quan arriben a casa es troben amb un llibre de text que canvia cada dia i amb una pregunta: nano, llegeix i aprèn. La millor carrera és la de futbolista. Apa, nano, més pilota i menys llibres. Aquesta suposició no és cap imaginació ni cap utopia, dissortadament és massa realitat. I pensant-hi fredament, no és gens descabellat que un ciutadà sense massa d'estudis, tingui aquestes opinions i més quan comprova que el sou d'un catedràtic no arriba ni de bon tros al preu d'un gol de qualsevol jugador de primera. I l'actual campionat d'Itàlia encara ha agreujat més el problema. Des de fora fa la impressió que existeix una màquina de fer moneda que treballa d'acord amb les necessitats de guanyar un partit i d'assolir una classificació perquè la quantia de les primes puja d'una manera astronòmica. I no només en les nacions més poderoses econòmicament sinó àdhuc en aquelles que la renda per càpita és força baixa. Diuen que en el futbol tot és possible quan es cerquen explicacions pel seguit de problemes que genera, siguin del tipus que siguin. Mirat des d'un prisma de millora econòmica sembla desitjable arribar a ser un bon futbolista. Però, dissortadament, molts de factors entorpeixen els camins i no hi arriba pas tothom qui s'ho mereix. Molts, amb els mateixos mèrits es queden pel camí. Però això és una altra filosofia.

Sembla ser que el diner ha entrat a formar part de la tècnica i tàctica futbolística. Quan s'arriba a la selecció nacional una de les primeres condicions a negociar són les primes per actuacions positives, empat o victòria. Perdre entra dintre de la normalitat i no cal cercar-hi culpables i conseqüentment no hi calen sancions. Una vegada aquest primer punt solventat, l'entrenador pot començar a fer tocar l'orquestra. A vegades hi ha notes que desafinen, però això només ens ho sembla, perquè en aquest punt les matemàtiques no són exactes. Pregunteu a la selecció estatal si no és veritat que el número tres del partit amb Corea no és igual a vuit.

Joan Sala i Vila

DINAR

